

je tebi ſchtu njeschto napschečziwo čziniš, da ſo ladaj, ſo by na neho ſly nebył, aby jeho nebit. So pak ſnim neryczis, a žane Gmenſtvo nimas, nā tym niežo neleži, neje tež žadyn Rjech. Tehodla ſu te džeſac̄ Bože Kaſnje ſa ſnadnu Wjez djerzeli, ſkotrež je no ſwjetni Ludžo čzinic̄ maja. Woni pak ſu ſebi ſami druhe wecze Škutki a druhi Božu Sſlužbu wunyſlili. Schtuž pak budže te djeſac̄ Bože Kaſnje tak wobladac̄, fajz ja njek jeno wot teje Kaſnje ſameje vratit ſym, da ſym dobrý ſa to, ſo budže ton čzinic̄ doſz namakac̄ a nebudže treba mijec̄, ſo by druheje Božeje Sſlužby ladat.

Ton Knes pak pschikaze nam tu Wjez prawje wotrje, a ze, ſo bychmy ſo ſtajnje we tajkim Čzinenu teje a tych druhich Kaſnijow dali namakac̄, jeli ſo my hewaf zemv Rjehſiſenjo bvež. Pschetoz to je jedyn twerdy Schpruch, dyž najpredy praji: Nebudželi waſcha Prawdofsz Ijeſcha, dyžli tych Piſmawuczenych, da nebudžeče do nebeſkeho Kraleſtwia pſchindž. Tak tež na ſkonzu wobsankne, dyž tych Swadnikow na dwoje roſdželi. Pschetoz dježž Rjew a Nejednota je, tam ſu kojzdy mol dwojazyk Ludžo. Egi, kiž neprawje čzinja a tym na druhej Stroni ſchodzi, a čzi druſy, kotrejmiž ſo Rjehiwa ſtane. Teho da, kiž Ursachu k Rjeweji dat a druhim Schkodničinit je, roſwuczi ton Knes tudy ſkrotkim, a praji, ſo by Bohu a Božej Sſlužbi Pokoj dat tak doſho, hac̄ ſo ſe ſwojim Blischiſim ſjednał neje, a praji tak: Dyž t y t w o j Dar na Woltar woprujesch a tam ſo dopomnis, ſo twoj Bratr neſchto pſchecziwo tebi ma, da wostaj tam twoj Dar pſched Woltarjom, a dži, a ſjednaj ſo predy ſtwojim Bratrom a potom pſchindž a wopruj twoj Dar. Nestane ſo to, da je twoj Wopor a twoja Boža Sſlužba po-

darmo, a Boh nima žaneho Spodobanja na nej.

Egi ſtymi Sſlowami trechi ton Knes te Wježlije tych Pharifejskich jara pjeſnje. Egi mjenjach, ſo zedza Bohu njeſaiſi Dym pſched Woczi ſczinic̄, ſo by jich Sawiſz a Hidženje we Wutrobi pſchecziwo Blischemu newidžit, a ſo druſy Ludžo jich tež ſa fromnych bychu djerzeli. Nje, nje, to ſo nemože ſtac̄, a ty ſo ſam ſjebeſch; Boh lada najpredy na twoju Wutrobu, fajka tažama pſchecziwo twojemu Blischemu je. Namaka won ju polnu Sawiſzje a Hidženja da nemyl ſebi, ſo by won Spodobanje na twojim Wopori a Božej Sſlužbi mijet. Pschetoz dokelz pſchikafal je: Lubuj twojeho Blischiho, jak o ſam ſo, da ze won pſchedewſchitimi Wjezami tuſamu Poſlufchnoſz wot tebe mijec̄, aby won zylje nerodži wotebe. Pschetoz fajka by to Wjez byla, dy by ty zyl Bohu naſhemu Knesej jeneho Wola, djeſac̄ Rjewnów winoſteho, ſchenkowac̄, a pſchi tym twojeho Bratra ſabiez? To rjeſa tudy Scherpatku dac̄, tam pak ſto tawſent Miwnów franyč. To nemože, a nedyrbi bvež. Beschli ty Bohu ſlužic̄, da ſluž jemu ſtaſkej Wutrobu, kiž twojemu Blischemu pſchecziwna neje, hewaf ſpoſnaj, ſo twoja Sſlužba pſched Bohom Koſnoſz je.

Tehodla je ſo ſtalo, ſo ſo jich wele, kiž we Nejednoczi ſ Blischiſim byli ſu, teho Bohožeho Wotkaſanja ſdjerzeli ſu, a nejſu žadyn Wotze naſch ſpjevac̄ zvli. Pschetoz jich to Sſlowo ſmolom traſchi, kotrež ſpje瓦aju: Wodaj nam naſche Rjehi, runje fajž my wodam my naſch i m Wiñikam. Woni ſo hoja, dokelz woni newodaža, ſo bych ſo ſami ſudzili, ſo jim Boh tež wodac̄ nedyrbi. To je wjerno, a netreba tež ničto ſebi hinak myſlic̄: Nechafch ty wodac̄, da tež Boh tebi nebudže wodac̄; to ničy hinak nebudže. Tehodla wopomni ſo verje, kaž ſo tebi pojndže, dyž tu ton Rjew